-SÜLEYMAN BULUT-

KAR TANESİ

33. baskı

Resimleyen:
Gözde Bitir Tufan

CAN ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

CAN ÇOCUK

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 1982**
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-510-073-9

1. Basım: 1982
33. Basım: 3000 adet, Mart 2023

Resimleyen: Gözde Bitir Tufan

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Mehmet Erkurt
Düzelti: Ceylin Aksel
Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)
Kapak Tasarımı: Alper Zeki, Lom Creative (www.lom.com.tr)
Tasarım Uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftehavuzlar Sk.
No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Bu kitabın ilk baskısı 1980'de Arkadaş Kitaplar tarafından yapılmıştır.

Kar Tanesi

SÜLEYMAN BULUT

Resimleyen: Gözde Bitir Tufan

SÜLEYMAN BULUT

1954 yılında, Beyşehir Gölü kıyısında (Konya), Tolca Köyü'nde doğdum. Ben küçükken büyükler hep aynı soruyu sorardı: 'Büyüyünce ne olmak istiyorsun?' İlkokulda, 'Öğretmen olmak istiyorum,' derdim... Ortaokuldayken, pilot! Lisede, tiyatro oyuncusu! İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde okurken anladım ki ben aslında harfleri seviyorum, başka şeyi değil! İstanbul Radyosu'na, özellikle çocuk programlarına radyo oyunları yazmaya başladım. İlk kitabım *Kar Tanesi*'ni de o yıllarda yazdım. Heyecan içinde Arkadaş Kitaplar'ı yöneten Erdal Öz'e gittim. Kendimi tanıtıp dosyayı uzattım. Erdal Abi, 'On beş gün sonra gel,' dedi. Benim için on beş yıl kadar uzun süren on beş günün sonunda Erdal Abi'ye gittiğimde, 'Resimlemeye bile verdim,' demesin mi? Uçarak döndüm eve, yeni kitaplarımı yazmaya başladım...

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

101 Atasözü 101 Öykü • 101 Deyim 101 Öykü • 101 Kısa Halk Hikâyesi • 101 Ninni • 101 Tekerleme • 101 Yanıltmaca • Arkadaşım Nasreddin Hoca • Aslan Kral Kork • Atatürk Hangi Takımı Tutuyordu? • Bil Beni Bileyim Seni • Bilenler Bilmeyenlere Anlatsın • Binbir Gece Masalları / Gemici Sindbad • Büyük Atatürk'ten Küçük Öyküler 1 • Büyük Atatürk'ten Küçük Öyküler 2 • Büyük Atatürk'ten Küçük Öyküler 3 • Kardeşlik Çemberi / Çocukların Hakları Var 1 • Anne Ben Yapabilirim / Çocukların Hakları Var 2 • Sihirli Çaydanlık / Çocukların Hakları Var 3 • Hey Küçük! / Çocukların Hakları Var 4 • İnsan Okur / Çocukların Hakları Var 5 • Kız İşi Oğlan İşi • Kocaman Küçük Deniz • Maviş • Mor Benekli • Oklu Kirpi İle Konaklı Kaplumbağa • Ormandaki Dev • Palavracılar Kralı • Penceredeki Kuş • Pullarla Atatürk: Hayatı Ve Mücadelesi (1881-1938) • Sarıtay • Su Kardeşler • Şipşak Bilmeceler 1 • Şipşak Bilmeceler 2 • Şipşak Bilmeceler 3 • Toparlacık Nokta Ve Arkadaşları • Uçankuş'tan Al Haberi • Yeşil Yürek • Yıldızlı Alfabe

Bölümler

Gökyüzünde Bir Kar Tanesi 13
Karyağdı Burası... Karlar Ülkesi 26
Küçümen Karcık ile Yıldızkar 38
Öğrenecek Ne Çok Şey Varmış! 44
Dikkat: Düşman Göründü! 60
Küçümen Karcık'ın Başı Belada 71
Karkuyusu Keşfi 80
Karkuyusu Buluşması 88
Zil Çaldı, Ders Başlıyor 95
Gökyüzünde Küçük Bir Gezinti 108
Büyük Kar Buluşması 119
Karyağdı'ya Hoş Geldiniz 130

Gökyüzü ile yeryüzü arasında
bir öykü...

Gökyüzünün savrulup devrildiği bir gün!
Bulutların toplanıp dağıldığı,
Esip gürlediği fırtınanın,
Havanın buz kestiği bir gün!
Aylardan ocak, şubat, mart...
Ortalık kış kıyamet!

Ne yapsın su damlacıkları şimdi?
Minicik... mini minicik her biri.
Yan yana durarak,
El ele vererek,
Bir çember yapıyorlar ortada.
Filiz verir gibi çevresinde sonra,
Tutunuyor altı kristal çubuk!
Kar, kar, kar...
Yüz kar,
Bin kar,
Milyon kar...
Kar, nereye baksan!

Hepsinin bir öyküsü var.
Var ama, bizim öykümüz
Küçümen Karcık'ı anlatacak...

Gökyüzünde Bir Kar Tanesi

Ne oldu, nasıl oldu?

Bunu sonra... çok daha sonra öğrendi kar tanesi.

O gün, duyduğu ilk şey sessizlik olmuştu. Kulaklarını dolduran bir sessizlik... Gözlerini açmadan önce kulaklarını açmış, çınlayan bir sessizliğin içinde bulmuştu kendini. Hafifçe süzülerek ilerliyordu derin sessizliğin içinde.

Sonra ilk o sesi duydu.

Uzaktan geliyordu:

"Vuuu..."

Büyük bir merak içinde ona döndüğünde, sesin giderek yakınlaştığını, yakınlaştıkça yükseldiğini, yükseldikçe şiddetlendiğini fark etti:

"VuuuV VuuuVvvv!"

"Vuuuuuvvvvvvvv!"

Delice bir uğultuyla iyice yakınlaşan ses, kar tanesini kucakladığı gibi yukarıya doğru fırlattı; sağa, sola, yukarıya aşağıya döndürmeye başladı.

"Vuuuuuuuuuuuvvvvvvvv!"

"VuuuuuuuuuuuuuuuuvvvvvvvvVVuuuvvv!"

"VuuVvvvvvvuuuuuuuuuvvvvvvvvvvvvvvvvvvuuuuuvvvvvVVVvvv!"

Havada taklalar atarak dönen kar tanesi, ne olduğunu anlamaya çalışırken çok öfkelendi. Bağırdı, çağırdı küçük, ince sesiyle. Sonra uğultuya eşlik eden soğuk hava ona iyi gelince sakinleşti biraz.

Kendini toparlayarak, ne olduğunu anlamak istedi. Gözlerini yavaşça ve çekinerek araladı.

Gökyüzünü ve bulutları gördü ilk.

Masmavi uzayıp gidiyordu gökyüzü... Bulutlarsa epey ileride görünüyordu. Çok aceleleri varmış gibi küme küme toplanıp dağılıyor, yer değiştiriyor, renkten renge giriyorlardı: Beyazken griye, griyken koyu griye, sonra biraz kızıla, biraz mora, sonra yeniden biraz griye, biraz sarıya...

Bulutlar bunu sessizce yaparken, o ses canavarı, o dev uğultu tam tersine, büyük bir gürültüyle dolaşıyordu ortalıkta.

Savrula devrile dönmeye devam eden kar tanesi bir yandan da dikkatle çevresine bakıyor, ortalığı sesiyle tit-

reten uğultuyu görmeye çalışıyordu.

Yukarıya baktı, aşağıya baktı, sağına baktı, soluna baktı... Onu bir türlü göremeyince, seslendi:

"Heyy! Kimsin sen?"

Uğultunun içinden aynı cevap geri geldi:

"Heyy! Kimsin sen?"

Hemen cevap gelince, küçük bir şaşkınlık yaşadı kar tanesi. Nasıl karşılık vereyim diye düşünüyordu ki, duyduğun şeyin kendi sesi olduğunu fark etti.

Uğultu, kar tanesinin sorusunu önce durdurmuş, sonra çevirip yeniden kar tanesine yöneltmişti.

Sevimli bir şaşkınlıkla gülümsedi kar tanesi. Az önce uğultuya sorduğu soruyu, şimdi kendine bakarak sordu:

"Doğru ya... Asıl sen kimsin?!"

Düşündü. Kim olduğuna dair hiçbir şey bilmiyordu. Yeniden sordu:

"Kimim ben?"

Soru, yine yankılanarak döndü kendisine:

"Kimim ben?"

Merak içinde kendini incelemeye başladı.

Beyazdı. Baştan ayağa bembeyaz... Tam ortasında, kristal bir yuvarlak vardı. Altı tane kristal çubuk, ortasındaki kristal yuvarlağa belli aralıklarla sımsıkı tutunmuştu... O kristal çubuklara da daha ince, daha küçük kristal çubuklar yarı dikey şekilde tutunmuştu... Minicik minicik, yıldız yıldız parlıyorlardı...

"Kendimi görüyorum ama kim olduğumu bilmiyorum," diye mırıldandı.

"Ben kimim, acaba?" diye sordu yeniden.

Bir cevap alamayınca sesini yükseltti yine:

“Ben kimiiim?!”

Yankı tekrarladı onu:

“Ben kimiiim?!”

Sesin geri dönmesi eğlenceli geldi ona. Sesini daha da yükselterek sordu yeniden:

“Kimimm beeen?!”

Yankı da yükseltti sesini:

“Kimimm beeen?!”

Kar tanesi sesini biraz daha yükselterek sorusunu tekrarlamaya hazırlanıyordu ki, başka bir ses duyar gibi olunca, durup dikkat kesildi:

“Vuff... Vuff... Vuff...”

“...”

“Vuff... Vuff... Vuff...” diyen ses konuşmasını sürdürerek,

“İşte bir tane daha... Kim olduklarını bilmiyor bunlar... Oluşur oluşmaz, ilk işleri ben kimim diye sormak oluyor,” dedi.

Ürkerek çevresine baktı kar tanesi,

“Yanılıyorsunuz, ben ilk kez soruyorum,” dedi. Ekledi sonra:

“Sizi göremiyorum... Neredesiniz?”

“Esip gezdiğim her yerdeyim,” dedi uğultulu ses. “Beni görmeye çalışma, göremezsin...”

“Kaaa,” diyerek şaşkınlığını belirtti kar tanesi, “sizi tanıyamayacağım, öyle mi?”

“O kadar da değil,” diye cevap verdi uğultulu ses. “Göremezsin ama duyabilirsin.”

Birden canlandı kar tanesi:

“Doğru ya... Duyuyorum sizi... Tanıştığıma çok memnun oldum, ben...”

Durdu. Kısa bir sessizliğin ardından üzgün bir sesle ekledi:

“... ama ben kendimi tanıtamayacağım.”

“Uuuuu,” dedi uğultu, şaşırmış gibi. “Neden tanıtamayacakmışsın kendini?” diye sordu.

“Çünkü, bilmiyorum,” dedi kar tanesi, “kim olduğumu bilmiyorum.”

“Vuff... Vuff... Vuffff...” diye yine güldü uğultu. “Ben biliyorum,” dedi.

“Neyi?” dedi kar tanesi.

“Senin kim olduğunu?”

Bir an soluğunu tuttu kar tanesi. Sonra heyecanla,

“Gerçekten mi? Benim kim olduğumu biliyor musunuz?” diye sordu. “Ben kimim? Söyleyin lütfen... Hadi, söyleyin!”

“Kar tanesi... Sen bir kar tanesisin!” dedi uğultu.

“Kar tanesi? Ben?!”

“Evet, kar tanesisin.”

“Kar tanesi... Öyle mi?”

Kısa bir sessizliğin ardından sevinçle zıpladı kar tanesi:

“Yaşasınn! Öğrendim! Öğrendiim! Kim olduğumu öğrendimmm!”

Unutmaktan korkuyormuş gibi kendi kendine defalarca tekrarladı kim olduğunu:

“Ben bir kar tanesiyim... Ben bir kar tanesiyim... Kar tanesiyim!”

Sonra durdu birden. Çevresine bakınarak sordu:

"Ama siz de kendinizi tanıtmadınız... Siz kimsiniz?"

"Fuyy... Fuyy... Fuyy..." diye ıslık çalar gibi esti uğultu. "Ben eser-gezer birisiyim," diye cevap verdi.

"Eser-gezer... Adınız eser-gezer mi?"

"Vuff... Vuff... Vuffff..." diye güldü uğultu.

"O zaman... adınız... VuffVuffVuffff... Öyle mi?"

Uğultu, bu kez,

"Fuyy... Fuyy... Fuyy..." diye, ıslık çalar gibi esti.

"Şimdi anladım," dedi kar tanesi, "adınız Fuyy-Fuyy-Fuyy!"

Uğultu bu kez, bir sağa bir sola esti:

"Hayır, hayır... Adımı yanlış öğrenmeni istemem; bana *VuuV VuuV* derler."

"VuuV VuuV," diye tekrarladı kar tanesi. "VuuV VuuV, adlarımızı öğrendiğimize göre biz şimdi arkadaş olduk, değil mi?"

"Elbette," dedi VuuV VuuV, "ama benim başka adlarım da var."

"Başka adların da mı var, nasıl yani?!"

"Nasıl söylesem? Hızıma göre değişir."

"Hız mı?"

"Evet, esme gücüme göre değişir."

"Kaaa," diyerek şaşırdığını belirten kar tanesi, "çok ilginç! Onları da öğrenebilir miyim acaba?" diye sordu.

VuuV VuuV'un sesi azaldı, azaldı, azaldı... Kısık bir sesle,

"Hangi birini söyleyeyim şimdi sana," dedi ve diğer isimlerini saydı:

“Esinti, meltem, rüzgâr, fırtına, boran, kasırga, tayfun...”

“Kaaaaa!” dedi kar tanesi. “Ne kadar çokmuş? Hepsi... senin adın mı?”

“Fuyy... Fuyy... Fuyy...” diye dalgacı ıslık sesiyle esti VuuV VuuV.

“Hepsi benim adım. Hafif hafif eser, esinti olurum... Dalgacı eser, ıslık çalarım... Kuvvetlice eser, rüzgâr olurum... Delice eser, fırtına olurum... Ne bileyim, daha delice eser, kasırga, tayfun olurum...”

“Kaaaaa!” diyerek araya girdi kar tanesi. “Esinti, meltem, rüzgâr, fırtına, kasırga!.. Hepsini nasıl aklımda tutacağım ben? Sonra... Hangi adınızla sesleneceğimi nasıl bileceğim?”

“O kolay,” dedi VuuV VuuV. “Sesime bakacaksın... Az mı çıkıyor, çok mu? Ne kadar az ne kadar çok, ona bakacaksın.”

Kar tanesi, kafası karışmış gibi yüzünü buruşturunca, VuuV VuuV esintili, yumuşak bir sesle,

“Korkma öyle, çabuk öğrenirsin,” dedi, “istersen birkaç deneme yapalım.”

Kristal çubuk kollarını sevinçle havada salladı kar tanesi:

“Yapalım, yapalım!”

Yavaş, tatlı tatlı, okşarcasına esmeye başlayan VuuV VuuV,

“Böyle esiyorsam adım nedir? Bil bakalım,” dedi.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

CAN ÇOCUK

-SÜLEYMAN BULUT-

KAR TANESİ

Gökyüzü ile yeryüzü arasında
heyecan dolu bir öykü!

Küçümen Karcık oluşup, gökyüzündeki yolculuğuna başladığında önce rüzgârla tanıştı, sonra Karyağdı'daki *kar*deşleriyle... Kendisine ve doğal hayata dair o kadar az şey biliyordu ki, sorularının ardı arkası kesilmedi. Bu doğal ama heyecan dolu serüvende, Küçümen Karcık elbette yalnız değil; ona Yıldızkar, Karpe, Kardo, Kartipi, Karsun, Obuz, Azbuz, Buzla ve VuuV VuuV eşlik ediyor...

Buharın, suyun, yağmurun, karın, buzun dönüşmesinin ve değişmesinin büyük serüvenini, küçük okurlarımız için, çocuk edebiyatımızın en sevilen yazarlarından **Süleyman Bulut** kaleme aldı.

roman

YAŞ	8	9	10	+

CAN ÇOCUK
cancocuk.com

ISBN: 978-975-510-073-9
9 789755 100739